

واحد کار هشتم

پس از مطالعه این واحد کار از
فرآگیر انتظار می‌رود که:

- ۱- ابزار جلوه‌های مختلف را به خوبی بشناسد.
- ۲- بتواند انواع جلوه‌ها را به اشیا اعمال کند.
- ۳- جلوه اعمال شده را با نوار ویژگی‌ها تنظیم نماید.
- ۴- جلوه را حذف کند.

توانایی ایجاد جلوه‌های مختلف

زمان (ساعت)	
عملی	نظری
۱۲	۶

کلیات

در نرم افزار CorelDRAW، با یکسری ابزارها و فرمان‌ها آشنا خواهید شد که بیشتر برای ایجاد یک جلوه گرافیکی (Effect) روی یک شئ استفاده می‌شود. این مجموعه جلوه‌ها به دو شکل ابزار و فرمان در نرم افزار CorelDRAW وجود دارند. مجموعه ابزارهای جلوه‌های ویژه در جعبه ابزاری با نام Interactive Tool و فرمان‌های جلوه‌ها در منوی Effect قرار دارند. استفاده از این جلوه‌ها به زیبایی طرح کمک می‌کند و علاوه بر آن می‌توانید با استفاده از این جلوه‌ها انجام طرح‌های پیچیده را ساده کنید. هم‌چنین هر زمان که از اجرای این جلوه‌ها منصرف شدید، نرم افزار CorelDRAW این امکان را به شما می‌دهد که جلوه مورد نظر خود را الغو کنید و شئ به حالت اولیه خود برگردانده شود. در این واحد کار به بررسی این جلوه‌ها می‌پردازیم.

۱-۸- شناخت اصول کار با مجموعه ابزار تعاملی

در این منوی ابزاری، مجموعه‌ای از ابزارهای تعاملی وجود دارند که می‌توانید توسط آن‌ها جلوه خاصی به یک یا چند شئ اعمال کنید (شکا. ۱-۸).



شکل ۱-۸- مجموعه ابزار تعاملی

۱-۱-۱- جلوه آمیختگی (Blend)

توسط این ابزار می‌توان دو یا چند شئ را طی مراحلی به هم تبدیل کرد، عملیات آمیختگی بین دو شئ به این صورت اتفاق می‌افتد که فاصله بین دو شئ را مجموعه‌ای از همان دو شئ پر کرده و به تدریج شکل کلی اشیا و خطوط و رنگ شئ نیز تغییر می‌کند. برای ایجاد یک جلوه آمیختگی مراحل زیر را دنبال کنید: ابتدا دو شئ را رسم کنید، سپس ابزار جلوه آمیخته را از مجموعه ابزار تعاملی (Interactive Tool) انتخاب کنید. با انتخاب ابزار، اشاره‌گر ماوس به تغییر شکل می‌دهد. حال روی یکی از اشیا کلیک کنید و اشاره‌گر ماوس را بکشید تا داخل شئ دوم قرار گیرد و کلید ماوس را رها کنید. عملیات آمیختگی انجام می‌شود (شکل ۲-۸). این عمل ساده‌ترین روش برای ایجاد جلوه آمیختگی است و تعداد اشیای بین دو شئ به طور پیش‌فرض تعیین می‌شوند.



شکل ۸-۲ روش ایجاد جلوه آمیختگی

برای انجام تنظیمات بهتر و کنترل بیشتر، با انتخاب این ابزار نوار ویژگی ها مشخصات آن را نمایش می دهد که می توانید قبل و بعد از ایجاد جلوه Blend تنظیمات آن را به دلخواه تغییر دهید (شکل ۸-۳).



شکل ۸-۳ نوار ویژگی ها (Blend) با انتخاب ابزار آمیختگی

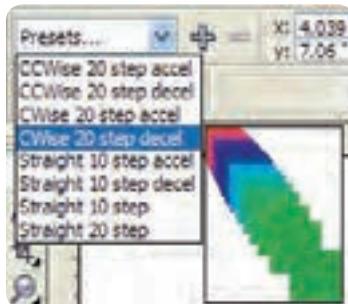
پس از اجرای جلوه آمیختگی با ابزار انتخاب روی آن کلیک کنید. اهرم های روی آن ظاهر می شود و می توانید توسط آنها و با اشاره گر ماوس دو شی را جایه جا کنید. همین طور با اهرمی که در وسط قرار دارد، نوع آمیختگی را تغییر دهید.

تمرین ۱-۸: دو شی رسم کنید، سپس با ابزار مناسب جلوه آمیختگی را به آنها اعمال کنید.
در این حالت می توان تنظیمات را توسط نوار ویژگی ها تغییر داد.

در این قسمت به بررسی تغییرات ایجاد شده توسط جلوه آمیختگی خواهیم پرداخت:

گزینه ...Presets

در کادر بازشو Presets، فهرستی از حالت های مختلف و آماده از جلوه آمیختگی وجود دارد که می توانید جلوه موردنظر را انتخاب کنید (شکل ۸-۴).



شکل ۸-۴ کادر بازشو

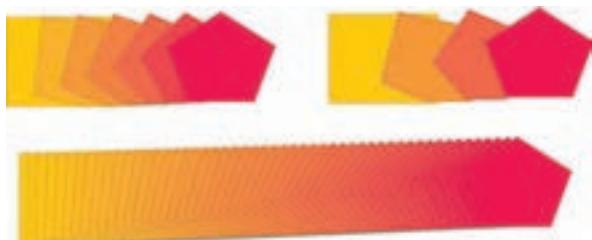


توسط این دکمه می‌توانید یک جلوه آمیختگی ایجاد کرده و به لیست اضافه کنید یا آن را از لیست حذف کنید. با کلیک روی دکمه + کادر محاوره Save برای ذخیره جلوه باز می‌شود. برای حذف جلوه اضافه شده، ابزار Blend را انتخاب کنید (هیچ شیئی در حالت انتخاب نباشد). حال از لیست، جلوه موردنظر را انتخاب و با کلیک روی دکمه - آن را حذف کنید.

نکته: فراموش نکنید فقط جلوه‌هایی را که خودتان ساخته و به لیست اضافه کرده‌اید امکان حذف شدن دارند و گزینه‌های پیش‌فرض را نمی‌توانید از لیست Preset حذف کنید.

با وارد کردن عدد در کادر متون X و Y، می‌توانید قرارگیری دو شیء را که جلوه آمیختگی به آن‌ها اعمال کردۀاید، جایه‌جا کنید. کافی است در این دو کادر، عدد موردنظر را وارد کرده، سپس کلید Enter را فشار دهید. به این ترتیب شیء شما تغییر مکان می‌دهد. هم‌چنین با وارد کردن عدد در کادر متون Object Size، می‌توانید سایز اشیا را تغییر اندازه دهید.

در کادر **Number of steps** با وارد کردن عدد دلخواه می‌توانید تعداد مراحل آمیختگی را مشخص کنید. ابتدا دو شیء رسم کنید، سپس با ابزار Blend جلوه آمیختگی را بین آن‌ها ایجاد کنید. تعداد مراحل آمیختگی عدد پیش‌فرض ۲۰ می‌باشد که می‌توانید این تعداد را بین یک تا ۹۹۹ تنظیم کنید. عدد موردنظر را وارد کنید و سپس کلید Enter را فشار دهید (شکل ۸-۵).



شکل ۵-۵ حالت های مختلف جلوه آمیختگی

تمرین ۲-۸: یک جلوه آمیختگی را به دلخواه بین دو شی ایجاد کنید، یک کپی از آن بگیرید سپس توسط کادر Number of steps ، اعداد ۴ و ۱۰۰ را روی آنها اعمال کنید.

کادر متنی Blend Direction

در صورت نیاز با استفاده از گزینه Blend Direction می توانید اشیای میانی را در گروه آمیختگی با مقدار درجه ثابت بچرخانید، عدد پیش فرض صفر می باشد اما بین عدد 360° تا 36° متغیر است، مقادیر مثبت، اشیا را خلاف جهت عقربه های ساعت و عدد منفی آنها را جهت عقربه های ساعت می چرخاند (شکل ۸-۶).



شکل ۸-۶ چرخش آمیختگی با استفاده از 180° درجه به 360° درجه

نکته: عملیات چرخش فقط بین اشیای دو شی اصلی که جلوه آمیختگی روی آنها اجرا شده است، انجام می شود.

گزینه Loop Blend

این گزینه زمانی فعال می شود که در کادر متنی Blend Direction عددی صفر وارد کرده باشید، در این حالت این گزینه فعال شده و انتخاب آن باعث جایه جایی مسیر چرخش اشکال بین دو شی می شود (شکل ۸-۷).



شکل ۸-۷



تغییر رنگ جلوه

در هنگام استفاده از جلوه آمیختگی می‌توانید از سه حالت تغییر رنگ بین دو شیء استفاده کنید و به طور پیش‌فرض رنگ‌ها میان دو شیء به طور مستقیم از یک رنگ به رنگ دیگر (حالت تدریجی) آمیخته می‌شوند. برای تغییر رنگ می‌توانید از دو گزینه دیگر از Color Blend استفاده کنید.

- حالت اول آمیختگی مستقیم (Direct Blend)
- حالت دوم آمیختگی در جهت عقربه‌های ساعت (Clockwise Blend)
- حالت سوم آمیختگی خلاف جهت عقربه‌های ساعت (Counter Clockwise Blend) (شکل ۸-۸)



شکل ۸-۸



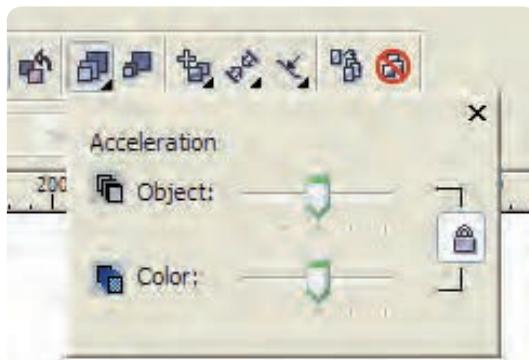
تنظیم سرعت آمیختگی (Blend Acceleration)

با استفاده از این گزینه می‌توانید آمیختگی بین دو شیء را که به طور پیش‌فرض به شکل یکنواخت است در ابتدا و انتهای آمیختگی تندتر یا کندتر و برعکس کنید.

برای استفاده از این حالت دو شیء آمیخته شده را انتخاب کرده و روی گزینه مربوطه در نوار ویژگی‌ها کلیک کنید. در کادر محاوره باز شده (شکل ۸-۹) دو دکمه لغزنه Object و Color که توسط یک قفل به هم متصل شده‌اند، دیده می‌شود.

حال توسط اهرم‌های موجود، تنظیمات مورد نظر را اعمال کنید. با حرکت این اهرم‌ها، آمیختگی بین دو شیء

به طور خودکار تغییر می کند. در حالت موردنظر، اهرم ها را رها کنید؛ حالت قفل که به طور پیش فرض انتخاب شده با غیرفعال کردن دکمه های لغزنده Object و Color به طور جداگانه تنظیم می شوند اما در حالت فعال بودن قفل اهرم های دو گزینه با هم حرکت می کنند (شکل ۸-۱۰).



شکل ۸-۹ سه گزینه Blend Acceleration



شکل ۸-۱۰

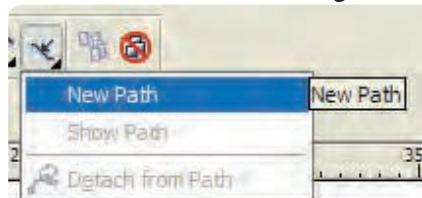
انتخاب گزینه Accelerate Sizing for Blend، هنگام استفاده از سرعت آمیختگی، اندازه اشیا را تغییر می دهد. این گزینه فقط در این حالت تأثیر می گذارد.

گزینه Path Properties

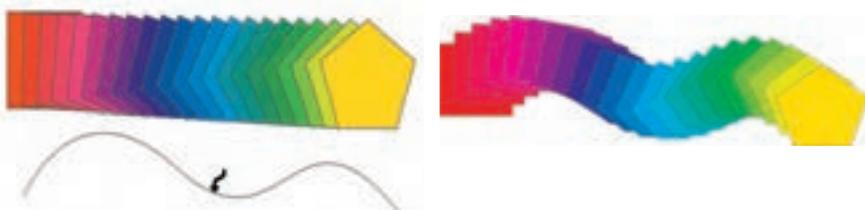
با استفاده از این گزینه می توانید جلوه آمیختگی بین دو شیء را روی یک مسیر قرار دهید تا حالت های زیباتری از جلوه آمیختگی ایجاد شود. برای این منظور مانند زیر عمل کنید:

ابتدا یک جلوه آمیختگی ایجاد کنید، سپس یک مسیر باز یا بسته رسم کنید. حال با ابزار آمیختگی، دو شیء آمیخته را انتخاب کنید و با کلیک روی گزینه Path Properties در کادر ظاهر شده (شکل ۸-۱۱) گزینه New Path را انتخاب کنید تا اشاره گر ماوس به شکل  تبدیل شود، سپس توسط اشاره گر ماوس روی مسیر

ایجاد شده کلیک کنید. جلوه آمیختگی روی مسیر موردنظر قرار می‌گیرد و پس از این عمل با ابزار Blend جلوه آمیختگی را روی مسیر ویرایش کنید (شکل ۸-۱۲).

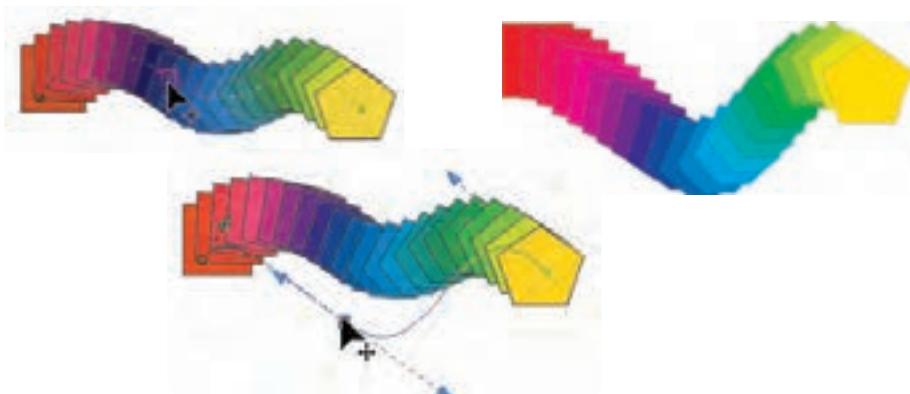


شکل ۸-۱۱ گزینه Path Properties

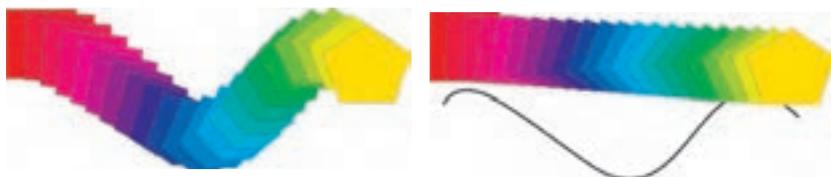


شکل ۸-۱۲ استفاده از یک مسیر در جلوه آمیختگی

با انتخاب گزینه Show Path از کادر Path Properties مسیر در گروه آمیختگی نشان داده می‌شود و در حالت انتخاب قرار می‌گیرد، می‌توانید مسیر را با ابزار Shape Tool ویرایش یا جابه‌جا کنید (شکل ۸-۱۳). با استفاده از گزینه Detach from Path می‌توانید جلوه آمیختگی را از مسیر جدا کنید. کافی است گروه آمیختگی را انتخاب کنید و روی این گزینه کلیک کنید تا مسیر از جلوه آمیختگی جدا شود (شکل ۸-۱۴).



شکل ۸-۱۳ ویرایش جلوه آمیختگی توسط ابزار Shape Tool



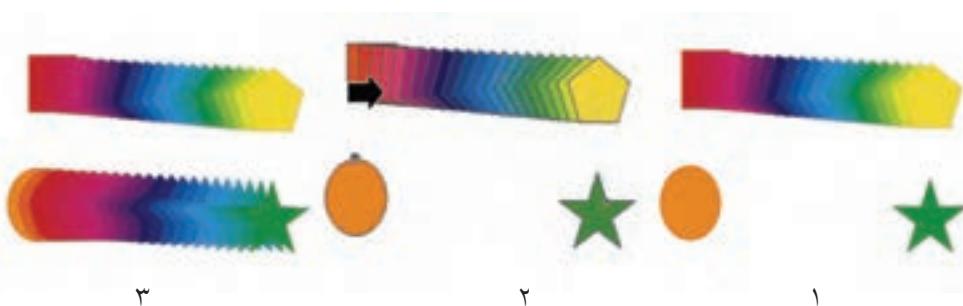
شکل ۸-۱۴ جدا کردن جلوه آمیختگی از مسیر



گزینه Copy Blend Properties

با استفاده از این گزینه می توانید جلوه آمیختگی بین دو شیء را به دو شیء دیگر کپی کنید. برای استفاده از این گزینه به شکل زیر عمل کنید:

ابتدا بین دو شیء دلخواه جلوه آمیختگی ایجاد کنید، سپس دو شیء دیگر را که می خواهید از این جلوه آمیختگی تبعیت کنند، رسم کنید. دو شیء را در حالت انتخاب قرار دهید و ابزار Blend را انتخاب کنید. گزینه Copy Blend فعال می شود. روی آن کلیک کنید، اشاره گر ماوس به شکل یک ظاهر می شود. روی جلوه آمیختگی که ایجاد کرده اید، کلیک کنید. در این زمان، جلوه آمیختگی روی اشیای انتخاب شده اعمال می شود (شکل ۸-۱۵).



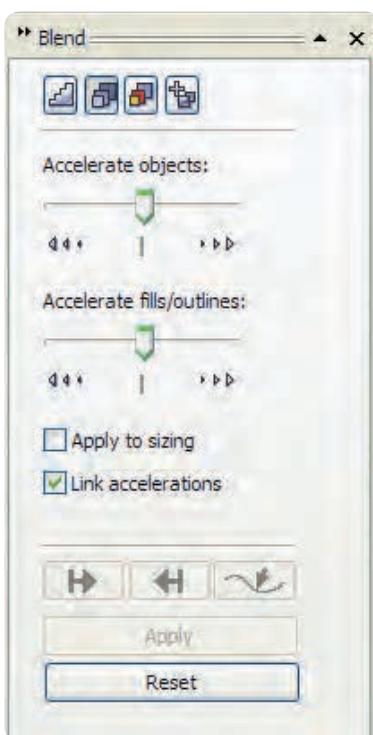
شکل ۸-۱۵

نکته: روش دوم برای اجرای این فرمان استفاده از منوی Effects گزینه Copy Effect/Blend From می‌باشد.

گزینه Clear Blend

با انتخاب این گزینه جلوه آمیختگی از دو شئ پاک می‌شود.

نکته: روش دیگر برای استفاده از جلوه آمیختگی (Blend)، استفاده از پالت Blend از مسیر Window/Dockers/Blend یا Effects/Blend می‌باشد (شکل ۸-۱۶).

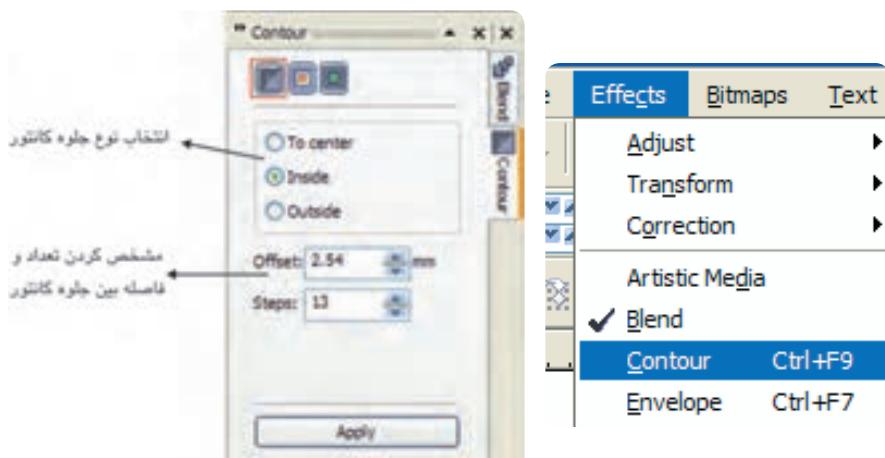


شکل ۸-۱۶ پالت Blend

Blend Steps, Blend Acceleration, Blend Color و Miscellaneous Blend Options تنظیمات موجود در نوار ویژگی ها در چهار زبانه به نام Blend است. در پالت Blend تنظیمات در این کادر متفاوت است به این شکل که باید بعد از انتخاب تنظیمات برای اعمال تغییرات روی دکمه Apply کلیک کنید تا تغییرات اجرا شود.

۸-۱-۲ جلوه کانتور (Contour)

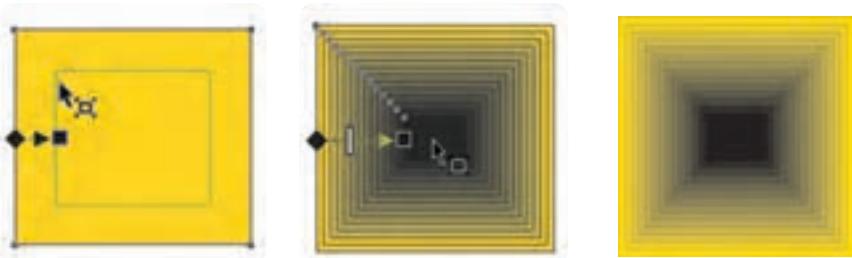
با استفاده از این فرمان می توانید در اطراف یک شیء بسته یا باز به سمت بیرون یا داخل، خط دور ایجاد کنید و تعداد خطوط قابل تنظیم است. برای تنظیمات بیشتر مانند جلوه Blend می توانید از نوار ویژگی ها استفاده کنید. برای اعمال تنظیمات بیشتر، این بار پالت Contour را مورد بررسی قرار خواهید داد. همان طور که عنوان شد گزینه های این پالت و نوار ویژگی ها مشابه هم عمل می کنند. برای دسترسی به پالت Contour از منوی Dockers/Contour Window گزینه Contour را انتخاب کنید. با استفاده از منوی Effects و انتخاب فرمان Contour نیز این پالت ظاهر خواهد شد (شکل ۸-۱۷).



شکل ۸-۱۷ نمایش پالت Contour و مسیر دسترسی به آن

ایجاد جلوه کانتور

یک شیء را در حالت انتخاب قرار دهید، سپس ابزار Contour Tool را از مجموعه ابزارهای Interactive Tool انتخاب کنید. حال روی شیء مورد نظر کلیک کنید. در حالی که کلید ماوس را پایین نگه داشته باشد، ماوس را بکشید (به سمت داخل یا خارج). در این حالت، جلوه کانتور که پیش نمایشی از خط دور است، ظاهر می‌شود. حال کلید ماوس را رها کنید تا جلوه کانتور اجرا شود (شکل ۸-۱۸).



شکل ۸-۱۸ روش ایجاد جلوه کانتور

این روش حالت پیش فرض جلوه کانتور است؛ برای تغییر تنظیمات پیش فرض از کادر Contour استفاده کنید.

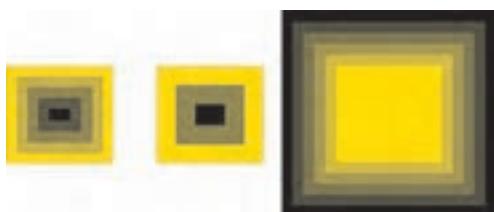
Contour Steps

پالت Contour را باز کنید. در بالای این کادر سه دکمه وجود دارد؛ دکمه اول از سمت چپ Contour Steps می‌باشد، آن را انتخاب کنید. در پنجره Contour Steps سه دکمه رادیویی وجود دارد. یکی از این حالت‌ها را انتخاب کنید:

حالت مرکز (To Center): جلوه کانتور را از لبه شیء تا مرکز آن اعمال می‌کند.

حالت داخل (Inside): جلوه کانتور را به سمت داخل شیء اعمال می‌کند.

حالت خارج (Outside): جلوه کانتور را از لبه شیء به سمت خارج اعمال می‌کند.



شکل ۸-۱۹ جهت جلوه کانتور به ترتیب از چپ به راست Outside و Inside ، To Center

در کادر Offset، می‌توانید تعداد خط دورهایی را که در اطراف شیء ایجاد می‌شود، وارد کنید. مقدار Offset را می‌توان بین ۰/۰۰۱ تا ۳۰۰ اینچ تنظیم کرد. عددی را وارد کرده و بعد از انجام تنظیمات موردنظر، روی دکمه Apply کلیک کنید تا جلوه کانتور روی شیء انتخاب شده اعمال شود.
اگر عدد وارد شده در کادر Offset با توجه به فاصله خط دورهای نسبت به ابعاد شیء بیشتر باشد، مقدار گزینه Step به طور خودکار برای تناسب با آن کاهش می‌یابد. گزینه Step در حالت Inside و Outside فعال می‌شود.

نکته: جهت جلوه کانتور، فاصله و مقادیر آفست با هم دارای ارتباط می‌باشند و به نوعی بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند.

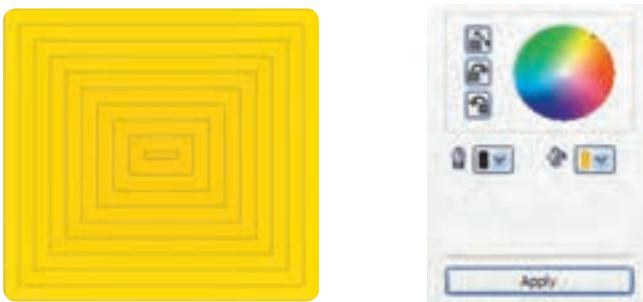
تمرین ۳-۸: سه حالت جلوه کانتور را روی یک مسیر باز و یک مسیر بسته اعمال کنید و حالت‌های آن را مورد بررسی قرار دهید.

تنظیم رنگ (Contour Color)

در حالت پیش‌فرض، جلوه کانتور رنگ زمینه و خط دور شیء را به‌طور تدریجی بین شیء و آخرین خط دور اعمال می‌کند، به عنوان مثال اگر یک شیء به رنگ زرد و خط دیگر سیاه باشد با اعمال جلوه کانتور (حالت مرکز) خط‌های دور ایجاد شده ترکیبی از رنگ‌های زرد و سیاه می‌باشند (شکل ۳-۲۰).

Direct Path: تغییر تدریجی رنگ، به صورت خطی

Clockwise Path: تغییر تدریجی رنگ، در جهت عقربه‌های ساعت



شکل ۳-۲۰ استفاده از حالت پیش‌فرض

Contour Clockwise Path: تغییر تدریجی رنگ، در خلاف جهت عقریهای ساعت با استفاده از دو پالت رنگ Fill Color و Outline Color می‌توانید به دلخواه رنگ خط دور و رنگ زمینه را انتخاب کنید (شکل ۸-۲۱).

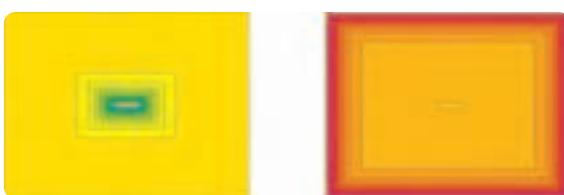


شکل ۸-۲۱



تنظیم سرعت جلوه کانتور

با استفاده از گزینه Contour Acceleration می‌توانید مانند جلوه آمیختگی، سرعت جلوه کانتور را بین خط دورهای یک شیع تنظیم کنید. در حالت پیش‌فرض این گزینه در حالت صفر قرار دارد به این معنا که اندازه و رنگ خط دورها در جلوه کانتور به‌طور یکنواخت بین آن‌ها ایجاد شده است، حال با کلیک ماوس روی اهرم‌های موجود (Color Object) و حرکت اهرم‌ها تنظیمات را تغییر دهید. برای تغییر هر دو گزینه به‌طور یکسان و همزمان، گزینه Unlink Acceleration را انتخاب کنید، با فعال شدن این گزینه اهرم‌ها با هم حرکت می‌کنند (شکل ۸-۲۲).



شکل ۸-۲۲ استفاده از گزینه Contour Acceleration



۸-۱-۳ جلوه اعوجاج (Distortion Tool)

این جلوه باعث تغییر شکل ظاهری یک شیع شده و دارای سه حالت (Push and Pull, Twister, Zipper) به نام‌های Push and Pull (پوش و پول)، Twister (تیستر)، و Zipper (زیپر) می‌باشد. برای ایجاد جلوه اعوجاج است، با انتخاب هریک از این حالت‌ها، تنظیمات متفاوتی در دسترس قرار می‌گیرد، حال به بررسی این سه حالت می‌پردازیم:



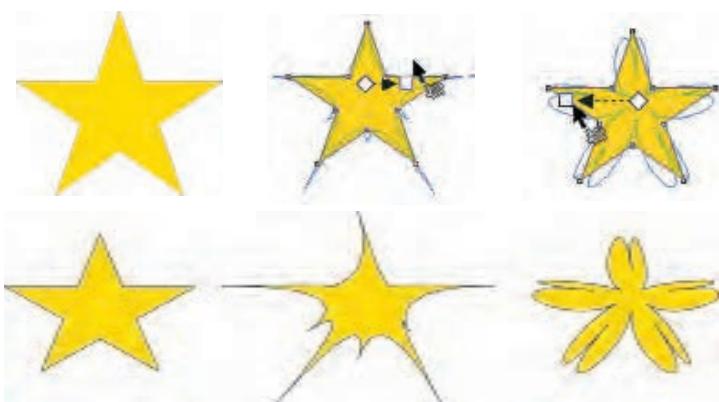
کشیدن و فشار دادن (Push and Pull)

ابتدا ابزار Distortion Tool را از مجموعه ابزار Interactive Tool انتخاب کنید، سپس توسط آن روی یک شیع که از قبل رسم کرده‌اید، کلیک کنید و کلید ماوس را پایین نگه دارید، حال می‌توانید اشاره‌گر ماوس را به

دو جهت راست و چپ حرکت دهید، با حرکت ماوس در این دو جهت، پیش نمایشی از جلوه اعوجاج دیده می شود؛ در حالت دلخواه کلید ماوس را رها کنید، جلوه اعوجاج موردنظر روی شئ اعمال می شود (شکل ۸-۲۳).

با حرکت ماوس به سمت راست، لبه های شئ به سمت داخل و گره ها به سمت خارج کشیده می شوند (شکل ۸-۲۳) که به آن حالت کششی (Pull) می گویند.

با حرکت ماوس به سمت چپ، لبه های شئ به سمت بیرون و گره ها به سمت داخل کشیده می شوند (شکل ۸-۲۳) که به آن حالت فشاری (Push) می گویند.



شکل ۸-۲۳ استفاده از حالت Push and Pull

هم چنین با استفاده از کادر  یا Push and Pull Distortion Amplitude در نوار ویژگی ها و وارد کردن عدد موردنظر بین ۲۰۰ تا ۲۰۰۰ می توانید حالت Push and Pull را به یک شئ انتخاب شده اعمال کنید (شکل ۸-۲۴).



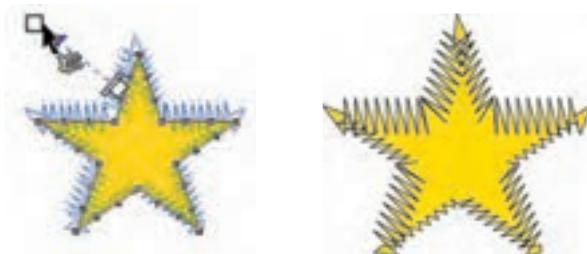
شکل ۸-۲۴ استفاده از دو عدد ۲۰۰ و ۲۰۰۰ در حالت Push and Pull

تمرین ۸-۴: چند شئ رسم کنید و با استفاده از حالت Push and Pull، جلوه اعوجاج را روی آنها اعمال کنید.

زیپی (Zipper)

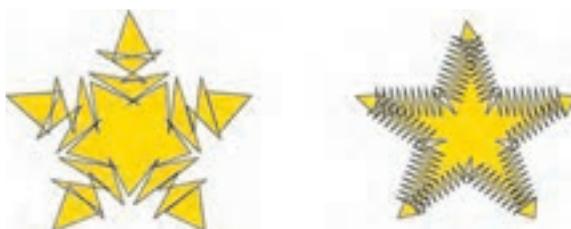
حالت زیپی (Zipper)، شکل زیگزاگ را بر اطراف یک شئ اعمال می‌کند. یک شئ را در حالت انتخاب قرار دهید، سپس ابزار Distortion را انتخاب کنید. در نوار ویژگی‌ها حالت زیپی (Zipper) را انتخاب کنید، حال به دو روش می‌توانید جلوه اعوجاج را اعمال کنید.

روش اول (به طور دستی): یک شئ را انتخاب کنید، سپس با ابزار Distortion روی نقطه‌ای از آن کلیک کنید. کلید ماوس را پایین نگه دارید و ماوس را حرکت دهید. در این حالت پیش‌نمایشی از جلوه اعوجاج ظاهر می‌شود. در حالت موردنظر کلید ماوس را رها کنید، جلوه اعوجاج به شئ انتخاب شده اعمال می‌شود (شکل ۸-۲۵).



شکل ۸-۲۵ ایجاد جلوه زیپی

روش دوم: استفاده از دو کادر Frequency و Amplitude موجود در نوار ویژگی‌ها می‌باشد. مقادیر موردنظر را وارد کنید، سپس کلید Enter را فشار دهید، جلوه اعوجاج روی شئ انتخاب شده اعمال می‌شود (شکل ۸-۲۶).



شکل ۸-۲۶ ایجاد جلوه اعوجاج با استفاده از کادر متنی

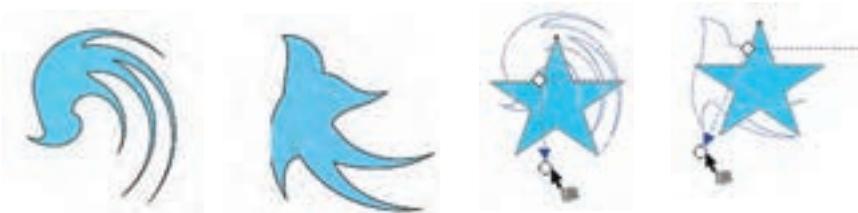
در صورت استفاده از حالت اعوجاج Zipper در نوار ویژگی ها، سه نوع  اعوجاج زیپی در Local و Random Smooth دیگر فعال می شود که از آنها می توانید برای تغییر نوع اعوجاج زیپی استفاده کنید (شکل ۸-۲۷).



شکل ۸-۲۷ استفاده از سه حالت موجود در نوع اعوجاج زیپی

پیچشی (Twister)

با استفاده از این حالت، مسیرها و گروه های یک شیء در جهت عقربه های ساعت یا خلاف آن می چرخند. ابتدا یک شیء را انتخاب و سپس توسط ابزار Distortion روی آن کلیک کنید. توجه داشته باشید که در نوار ویژگی ها حالت Twister را انتخاب کرده باشید، حال کلید ماوس را پایین نگه دارید و ماوس را در جهت عقربه های ساعت یا خلاف جهت عقربه های ساعت حرکت دهید، پیش نمایشی از جلوه اعوجاج روی شیء ظاهر می شود. در حالت موردنظر کلید ماوس را رها کنید. جلوه Twister روی شیء اعمال می شود (شکل ۸-۲۸).



شکل ۸-۲۸ ایجاد جلوه پیچشی

با استفاده از نوار ویژگی ها می توانید تغییرات بیشتری را روی جلوه اعمال شده ایجاد کنید.

تمرین ۵-۸: پس از استفاده از جلوه اعوجاج آیا می توان توسط ابزار Shape Tool اشیایی را که این جلوه روی آنها اعمال می شود، ویرایش کرد. در صورت ویرایش نشدن توسط ابزار Shape Tool از چه فرمانی باید استفاده کرد که امکان ویرایش توسط ابزار Shape Tool را به شما بدهد؟



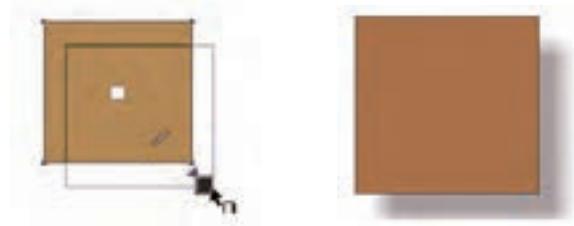
۸-۱-۴ جلوه سایه‌گذاری (Drop Shadow)

توسط این ابزار می‌توانید سایه‌های شفاف و همواری را به شئ اعمال کنید، این سایه براساس شکل شئ رسم شده ایجاد می‌شود و هرگونه تغییری که در شئ ایجاد شود به طور خودکار سایه شئ نیز تغییر می‌کند. برای تغییرات بیشتر مانند موقعیت سایه، رنگ و درجه تیرگی و روشنایی (شفافیت) می‌توانید از نوار ویژگی‌ها استفاده کنید.

ایجاد جلوه سایه (Drop Shadow): ابتدا یک شئ رسم کنید، ابزار Drop Shadow را از لیست ابزارهای Interactive Tool انتخاب کنید و روی نقطه‌ای از شئ کلیک کنید. کلید ماوس را پایین نگه دارید و بکشید. در این حالت پیش‌نمایش سایه روی شئ ظاهر می‌شود. در حالت دلخواه کلید ماوس را رها کنید تا جلوه سایه روی شئ اعمال شود. سایه ایجاد شده به رنگ خاکستری است. سایه پیش‌فرض با رنگ سیاه ایجاد شده و مشخصات پیش‌فرض بر آن اعمال شده است (شکل ۸-۲۹).

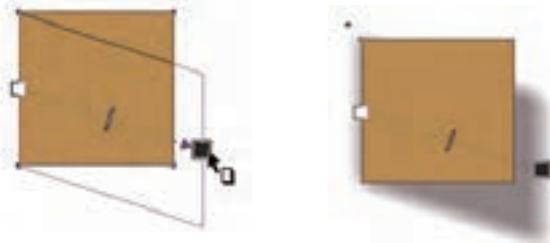
حال در نوار ویژگی‌ها می‌توانید این تنظیمات پیش‌فرض را به دلخواه تغییر دهید.

گزینه Preset: با استفاده از گزینه Preset می‌توانید از حالت‌های مختلف جلوه سایه از پیش‌تعریف شده استفاده کنید و با تغییر اعداد در کادر متنه Drop Shadow Offset می‌توانید موقعیت قرارگیری سایه را در زیر شئ تغییر دهید.



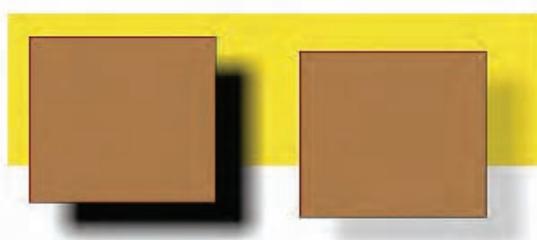
شکل ۸-۲۹ ایجاد جلوه سایه

گزینه Drop Shadow Angle: این گزینه زمانی فعال می‌شود که شما هنگام استفاده از ابزار سایه در ابتدا برای کلیک روی شئ، به جای کلیک در مرکز شئ روی لبه‌های آن کلیک کنید و آن را بکشید؛ در این حالت جلوه سایه با زاویه ایجاد می‌شود. در این کادر متنه می‌توانید مقدار آن را تغییر دهید (شکل ۸-۳۰).



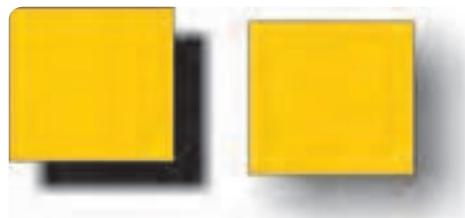
شکل ۸-۳۰ ایجاد جلوه سایه با استفاده از زاویه مشخص

گزینه **Drop Shadow Opacity**: با استفاده از دکمه لغزنده **Opacity** می‌توانید مقدار شفافیت جلوه سایه را تغییر دهید یا با وارد کردن عددی بر حسب درصد بین صفر تا ۱۰۰ و فشار کلید **Enter** آن را تنظیم کنید. هرچه عدد کمتری در این کادر قرار گیرد سایه اعمال شده به شیء شفاف‌تر می‌شود و عدد بیشتر باعث تیرگی سایه می‌شود. این موضوع زمانی خود را به خوبی نشان می‌دهد که شیئی که روی آن جلوه سایه اعمال شده است، روی یک شیء قرار گرفته باشد (شکل ۸-۳۱).



شکل ۸-۳۱ مقایسه عدد ۱۰ و ۱۰۰ درصد در **Opacity**

گزینه **Drop Shadow Feathering**: اصلاح **Feather** به معنای نرمی و محو شدن کناره‌های یک تصویر است. این گزینه برای محو شدن کناره‌های جلوه سایه اعمال شده روی شیء مورد استفاده قرار می‌گیرد و می‌توان آن را بین صفر تا ۱۰۰ درصد تنظیم کرد. مقادیر کمتر باعث محو شدن کمتر و مقادیر بیشتر باعث محو شدن بیشتر می‌شود (شکل ۸-۳۲).



شکل ۸-۳۲ استفاده از گزینه **Feather** در نوار ویژگی ها

گزینه **Feathering Direction**: با کلیک روی این دکمه () از کادر بازشو موجود می‌توانید از حالت های مختلف برای تغییر جهت محوشدگی استفاده کنید. این حالت ها به نام های داخل (Inside)، مساوی (Middle)، خارج (Outside) و حالت پیش فرض مساوی (Average) می‌باشند (شکل ۸-۳۳).



شکل ۸-۳۳ حالت های مختلف محوشدگی

زمانی که یکی از سه حالت Inside، Middle و Outside را از کادر بازشو Feathering Direction انتخاب می‌کنید، گزینه **Feathering Edges** فعال می‌شود. حال می‌توانید لبه های محوشدگی را با انتخاب حالت های Flat و Linear، Squared، Inverse Squared و **Feather** تغییر دهید (شکل ۸-۳۴).



شکل ۸-۳۴ کادر محاوره **Feathering**

با انتخاب هر یک از این حالت ها، جهت محو شدن گزینه می کند. گزینه **Transparency Operation**: با استفاده از این گزینه می توانید جلوه های مختلف را که فقط روی رنگ سایه تأثیر می گذارد، به جلوه سایه اعمال کنید (شکل ۸-۳۵).



شکل ۸-۳۵ حالت های مختلف **Transparency Operation**

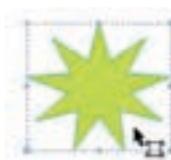
گزینه **Drop Shadow Color**: با استفاده از این گزینه می توانید رنگ سایه جلوه را تغییر دهید. کافی است بعد از اعمال جلوه Drop Shadow روی یک شیء، در نوار ویژگی ها از لیست رنگ ها، رنگ موردنظر خود را انتخاب کنید. پس از انتخاب رنگ، سایه اعمال شده به شیء، به رنگ انتخابی تغییر رنگ می دهد.

۸-۱-۵ جلوه پوشش (Envelope)

این جلوه براساس یک الگوی مشخص اطراف یک شیء را حاطه کرده و قابل تغییر است. تغییرات اعمال شده روی این پوشش، شیئی را که توسط این الگو حاطه شده است، دستخوش تغییر می کند. این پوشش به شکل یک کادر خطچین دور شیء را می گیرد و با جایه جایی گرهای موجود روی این پوشش و تغییر شکل آن، شیء نیز تغییر شکل می دهد.

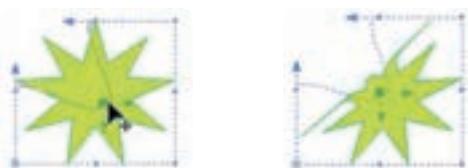
ایجاد جلوه پوشش (Envelope)

ابتدا یک شیء رسم کنید و از لیست ابزار Envelope، ابزار Interactive Tool را انتخاب کنید. با انتخاب این ابزار به طور پیش فرض یک کادر خطچین مریع در اطراف شیء ظاهر می شود که روی آن گرهایی وجود دارد (شکل ۸-۳۶).



شکل ۸-۳۶ جلوه پوشش

حال این گره‌ها را جایه‌جا کنید و قادر خط‌چین را تغییر دهید؛ مشاهده می‌کنید که شیء انتخاب شده نیز تغییر شکل می‌دهد. برای درک بهتر این جلوه بهتر است از شیء ستاره استفاده کنید. با استفاده از گزینه‌های ویرایش خطوط و گره‌ها در نوار ویژگی‌ها می‌توانید قادر خط‌چین را ویرایش کنید. برای فعل اشدن این گزینه‌ها روی یک گره که روی خط‌چین قرار دارد، کلیک کنید تا در حالت انتخاب قرار گیرد (شکل ۸-۳۷).



شکل ۸-۳۷ تغییر جلوه پوشش

با استفاده از دکمه‌های Envelope Mode (velop) در نوار ویژگی‌ها می‌توانید تأثیر حرکت گره‌ها را روی قادر خط‌چین اطراف شیء مشاهده کنید (شکل ۸-۳۸).



شکل ۸-۳۸ حالت‌های مختلف جلوه پوشش

در قادر بازشوی Mapping Mode، برای حرکت گره‌های قادر خط‌چین می‌توانید از چهار حالت استفاده کنید:

۱- **Horizontal**: موقعیت گره‌ها و خطوط را در حالت افقی هماهنگ می‌کند.

۲- **Original**: فقط شکل بیرونی شیء اصلی را با قادر خط‌چین هماهنگ می‌کند.

۳- **Putty**: جلوه Envelope را به طور نرم و هموار اجرا می‌کند.

۴- **Vertical**: موقعیت گره‌ها و خطوط را در حالت عمودی هماهنگ می‌کند.

با استفاده از دکمه Create Envelope From در نوار ویژگی‌ها می‌توانید هر شیئی را به عنوان جلوه پوشش جایگزین کنید. برای این کار به روش زیر عمل کنید:

ابتدا یک شیء را که جلوه پوشش (Envelope) بر آن اعمال شده است با ابزار Envelope انتخاب کنید، سپس

روی دکمه  کلیک کنید. اشاره‌گر ماوس به شکل فلش سیاه رنگ ظاهر می‌شود. توسط اشاره‌گر ماوس روی یک شیء جدید (میئی که جلوه‌ای بر آن اعمال نشده است) کلیک کنید، شیء به عنوان جلوه پوشش به شیء مورد نظر اعمال می‌شود (شکل ۸-۳۹).



شکل ۸-۳۹

۸-۱-۶ جلوه برجستگی (Extrude)

توسط این ابزار می‌توان به اشیا حالت سه بعدی داد. این روش راه سریع و آسان برای حجم دادن به هر شیء ساده است که جلوه‌های رنگ، نور را می‌توان بر آن اعمال کرد (شکل ۸-۴۰).



شکل ۸-۴۰ جلوه برجستگی

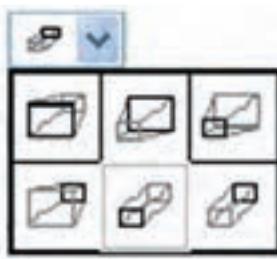
برای شروع کار ابتدا یک شیء رسم کنید، سپس ابزار Interactive Tool را از لیست ابزارهای Extrude انتخاب کنید. روی شیء انتخاب شده کلیک کنید؛ کلید ماوس را پایین نگه دارید و به سمت پیرون بکشید. در این هنگام، پیش‌نمایشی از حالت سه بعدی از شیء ظاهر می‌شود، در نقطه دلخواه کلید ماوس را رها کنید. جلوه برجستگی (Extrude) به شیء انتخاب شده اعمال می‌شود (شکل ۸-۴۱).



شکل ۸-۴۱ ایجاد جلوه برجستگی

نکته: با انتخاب ابزار Extrude، اشاره‌گر ماوس به شکل ظاهر خواهد شد که نشانگر اعمال این جلوه است. هنگامی که اشاره‌گر ماوس به شکل ظاهر شود، نشانگر عدم اجرای جلوه Extrude است. به عنوان مثال جلوه ظاهر شده روی چند شیء که گروه باشند، اعمال نمی‌شود.

حال نوار ویژگی‌های این ابزار را مورد بررسی قرار خواهیم داد: **Preset**: با استفاده از کادر بازشو Preset می‌توانید از حالت‌های از پیش تعریف شده جلوه Extrude استفاده کنید. **Extrusion Type**: در این کادر بازشو شش نوع از حالت‌های مختلف جلوه برجستگی قرار دارد که با انتخاب هریک از آن‌ها، جلوه موردنظر روی شیء انتخاب شده اعمال می‌شود (شکل ۸-۴۲).



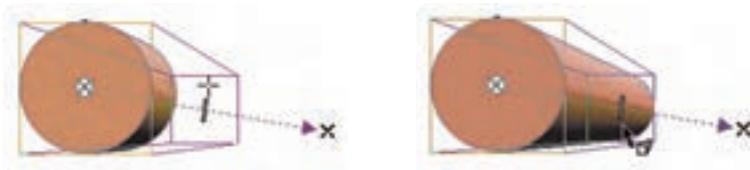
شکل ۸-۴۲ نمایش در این کادر بازشو

گزینه عمق (Depth): توسط این کادر متنی می‌توانید عمق برجسته‌سازی را تنظیم کنید که بین اعداد ۱ تا ۹۹ تنظیم می‌شود. عدد موردنظر را وارد کنید و سپس کلید Enter را فشار دهید تا عمق برجسته‌سازی اعمال شود (شکل ۸-۴۳).



شکل ۸-۴۳ مقایسه عمق برجسته‌سازی بین اعداد ۱ و ۹۹

نکته: مقدار عمق را بطور مستقیم روی شیشی که جلوه بر جستگی نیز روی آن اعمال شده است، می توانید تنظیم کنید. کافی است زبانه مستطیل سفید رنگ را روی مشخصه جلوه Extrude جابه جا کنید تا عمق بر جستگی تغییر کند (شکل ۸-۴۴).



شکل ۸-۴۴

این دو کادر متنی مختصات نقطه گریز را مشخص می کند. با تغییر اعداد در این کادرها مختصات نقطه گریز تغییر کرده و جلوه بر جستگی شی تغییر می کند (شکل ۸-۴۵).



شکل ۸-۴۵ نقطه گریز

تنظیمات نقطه گریز: در کادر بازشو Vanishing Point Properties، می توانید خصوصیات نقطه گریز را تغییر دهید.

۱ - VP Locked To Object (حالت پیش فرض): نقطه گریز را به شی قفل می کند و با حرکت شی، نقطه گریز با آن حرکت می کند و جلوه بر جستگی شی تغییر نمی کند.

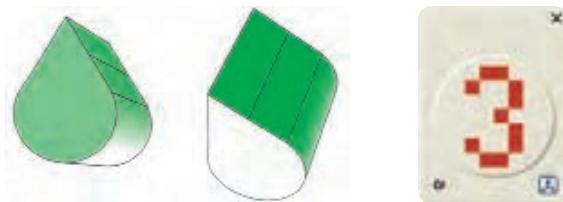
۲ - VP Locked To Page: نقطه گریز در صفحه ثابت و قفل می شود، با جابه جایی شی در صفحه، جلوه بر جستگی آن نیز تغییر می کند.

۳ - Copy VP From ... : با استفاده از این گزینه می توان مختصات نقطه گریز یک شی را کپی و به شی دیگر اعمال کرد. با انتخاب این گزینه، اشاره گر ماوس تغییر کرده و آماده برای کپی برداری است.

۴ - Shared Vanishing Point : با استفاده از این گزینه می توان یک نقطه گریز مشترک برای چند شی تعیین

کرد. برای استفاده از این گزینه باید حداقل یک جلوه برجستگی به یک شئ اعمال شده باشد تا به عنوان الگو از آن استفاده شود.

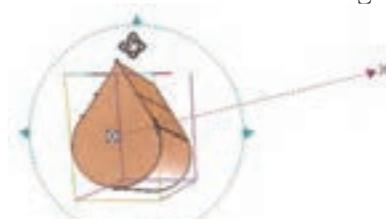
چرخش (Extrude Rotation): توسط این گزینه می‌توان شئی را که جلوه برجستگی بر آن اعمال شده است، در یک فضای سه‌بعدی دوران داد. با کلیک روی این گزینه کادری مانند شکل ۸-۴۶ باز می‌شود. حال شئ را در حالت انتخاب قرار دهید و سپس روی گزینه Extrude Rotation در نوار ویژگی‌ها کلیک کنید؛ در کادر محاوره ظاهر شده، ماوس را روی شمایل عدد ۳ ببرید تا اشاره‌گر ماوس به شکل یک دست ظاهر شود. با حرکت ماوس روی شمایل ۳ و دوران آن، شئ انتخاب شده در صفحه نیز دوران پیدا می‌کند (شکل ۸-۴۷).



شکل ۸-۴۷

شکل ۸-۴۶

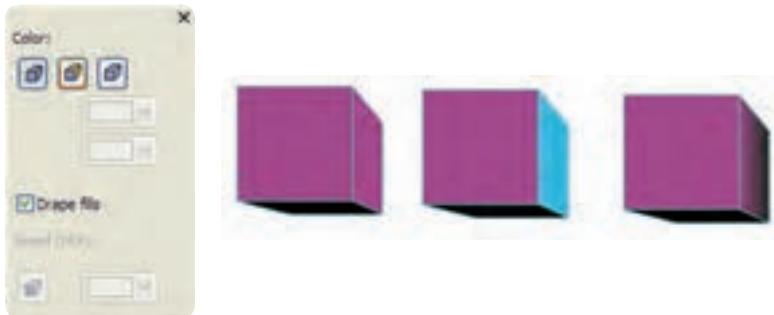
روش دیگر دوران یک شئ برجسته، استفاده از روش دستی می‌باشد. کافی است روی شئ برجسته دابل کلیک کنید تا اهرم‌های دوران به رنگ سبز روی شئ ظاهر شود، حال با حرکت اهرم‌ها، شئ انتخاب شده در یک فضای سه‌بعدی می‌چرخد (شکل ۸-۴۸).



شکل ۸-۴۸ دوران یک شئ برجسته به روش دستی

نکته: فرمان چرخش (ExtrudeRotation) در بعضی مواقع غیرفعال است که بستگی به این دارد که کدام حالت برجستگی را انتخاب و از چه نوع نقطه گریزی استفاده کرده باشید. در این حالت اهرم‌های دوران فعال نمی‌شود و گزینه Extrude Rotation در نوار ویژگی‌ها غیرفعال می‌شود.

از این گزینه برای رنگ آمیزی جلوه برجستگی اعمال شده روی شی استفاده می شود (شکل ۸-۴۹).



شکل ۸-۴۹ کادر Color برای رنگ آمیزی جلوه برجستگی

۱- Use Object Fill: که به طور پیش فرض در حالت انتخاب می باشد. هر رنگی را که از پالت رنگ برای پر کردن شی استفاده کرده باشید، در این گزینه هم استفاده می شود.

۲- Use Solid Color: از این گزینه برای تغییر رنگ اصلی اعمال شده برشی استفاده می شود.

۳- Use Color Shading: از این گزینه می توان برای ترکیب دو رنگ برای برجسته سازی استفاده کرد.

۴- Bevel Color: زمانی فعال می شود که حالت Bevel به شی برجسته شده اعمال شده باشد. تنظیمات Bevel را در زیر بررسی می کنیم:

Bevels: برای برجسته کردن لبه های جلوه Extrude از گزینه Bevels استفاده می شود که به معنای هموار کردن سطوح کناری یا گوشی یک شی می باشد و آن را می توان طوری تنظیم کرد که فقط به عنوان بخشی از جلوه ظاهر شود (شکل ۸-۵۰).



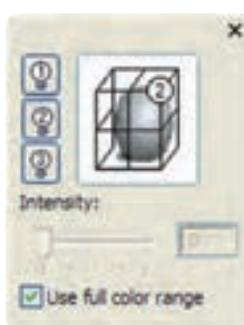
شکل ۸-۵۰ پالت Bevels

با کلیک روی گزینه Bevels، پالت آن باز شده و با انتخاب گزینه Use Bevel این فرمان فعال می‌شود. حال در کادر موجود در قسمت پایین این گزینه با کلیک روی مربع کوچک سفید رنگ و حرکت دادن ماوس، این مربع تغییر مکان می‌دهد. با تغییر مکان این مربع در کادر جلوه Bevels روی شیء اعمال می‌شود (شکل ۸-۵۱).



شکل ۸-۵۱ استفاده از گزینه Bevels

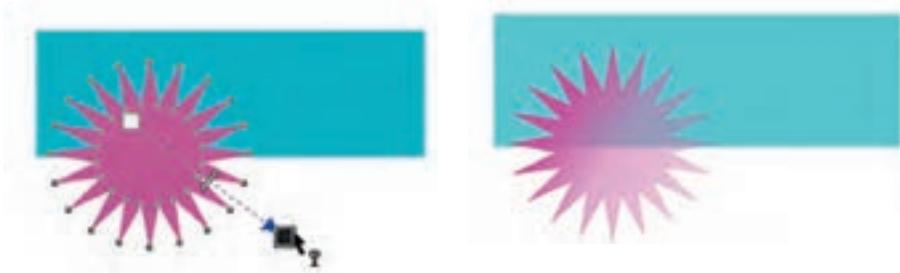
نورپردازی (Lighting): با استفاده از گزینه نورپردازی جلوه برجستگی روی یک شیء حس واقع گرایانه‌ای ایجاد می‌کند. برای دسترسی به جلوه نورپردازی روی گزینه Lighting در نوار ویژگی‌ها کلیک کنید تا پالت مربوطه باز شود (شکل ۸-۵۲). در این پالت سه منبع نوری وجود دارد که از زاویه‌های مختلف نورپردازی می‌کنند. برای استفاده از این منابع نوری یکبار روی آن‌ها کلیک کنید تا فعال شوند؛ حال می‌توانید با اشاره‌گر ماوس این منابع نوری را از نقطه پیش‌فرض آن‌ها جابه‌جا کنید و در نقطه دلخواه قرار دهید. کافی است روی شمایل آن در فضای سه‌بعدی سمت راست پالت کلیک کرده و آن را جابه‌جا کنید. دکمه لغزنده Intensity شدت نوردهی را بین صفر تا ۱۰۰ تنظیم می‌کند (شکل ۸-۵۲).



شکل ۸-۵۲ کادر نورپردازی

۸-۱-۸ جلوه شفافیت (Transparency)

با استفاده از این جلوه، می‌توان اشیا را مانند یک طلق شفاف کرد تا اشیایی که در زیر آن قرار می‌گیرند دیده شوند. هم‌چنین رنگ شیء شفاف روی شیء زیرین تأثیر می‌گذارد. میزان شفافیت یک شیء قابل تنظیم است، برای استفاده از جلوه شفافیت، ابزار آن را از مجموعه ابزار Interactive Tool انتخاب کنید، حال روی یک شیء در حال انتخاب کلیک کنید و کلید ماوس را پایین نگه دارید و به هر سمتی که لازم می‌دانید، بکشید و در نقطه مناسب کلید ماوس را رها کنید، در این صورت جلوه شفافیت به شیء انتخاب شده اعمال می‌شود (شکل ۸-۵۳).



شکل ۸-۵۳ جلوه شفافیت

حال تنظیمات این ابزار (Transparency) را در نوار ویژگی‌ها مورد بررسی قرار می‌دهیم. **Transparency Type**: در این کادر بازشو می‌توانید از انواع پرکننده‌ها برای ایجاد جلوه شفافیت استفاده کنید (شکل ۸-۵۴).



شکل ۸-۵۴ حالت‌های مختلف جلوه شفافیت

نکته: حالت‌های مختلف پرکننده در مجموعه ابزار Fill Tool توضیح داده شده است.

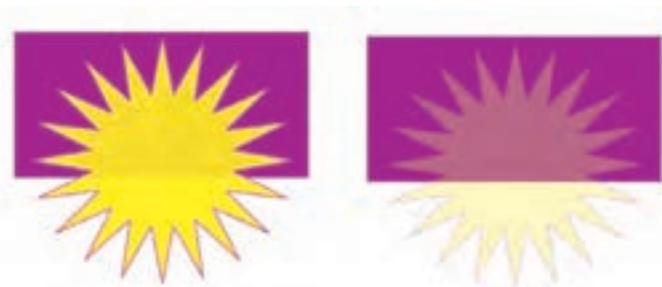
توسط این گزینه که می‌توانید حالت‌های مختلف ادغام رنگ‌ها را به این **Transparency Operation** جلوه اضافه کنید. حالت پیش‌فرض حالت Normal است که می‌توانید هر حالتی را به شیء اعمال کنید (شکل ۸-۵۵).



شکل ۸-۵۵ استفاده از حالت‌های رنگی **Transparency Operation**

نکته: این حالت‌های مختلف، روی رنگ اشیا تأثیر می‌گذارد و در اصل ماهیت اصلی یک رنگ را تغییر می‌دهد و حتماً باید روی اشیای دیگر قرار گیرند تا جلوه رنگی مشخص شود.

توسط این گزینه میزان شفافیت یک شیء را تعیین می‌کنیم که مقدار آن بین صفر تا ۱۰۰ قابل تنظیم است، عدد موردنظر را در کادر متنی وارد کنید و سپس کلید Enter را فشار دهید تا میزان شفافیت اعمال شود (شکل ۸-۵۶).

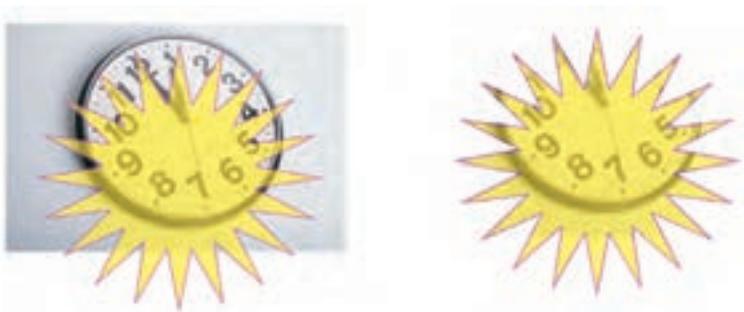


شکل ۸-۵۶ تعیین میزان شفافیت توسط گزینه **Starting Transparency**

با استفاده از این منوی می‌توانید مشخص کنید که جلوه شفافیت بر کدام بخش از شیء اعمال شود که دارای سه گزینه داخل شی (Fill)، خط دور (Outline) و همه (All) است و گزینه All به طور

پیش فرض در حالت انتخاب است.

Freeze: با انتخاب این گزینه (Freeze) شیئی که جلوه شفافیت بر آن اعمال شده است به یک تصویر نقشه بیتی تبدیل می شود و حالت شفافیت خود را از دست می دهد. هنگام استفاده از گزینه Freeze روی یک شیء شفاف هر آنچه که از زیر آن دیده می شود نیز به شیء اضافه می شود (شکل ۸-۵۷).



شکل ۸-۵۷- استفاده از گزینه Freeze

نکته: برای برگشت به حالت اولیه گزینه Freeze را غیرفعال کنید.

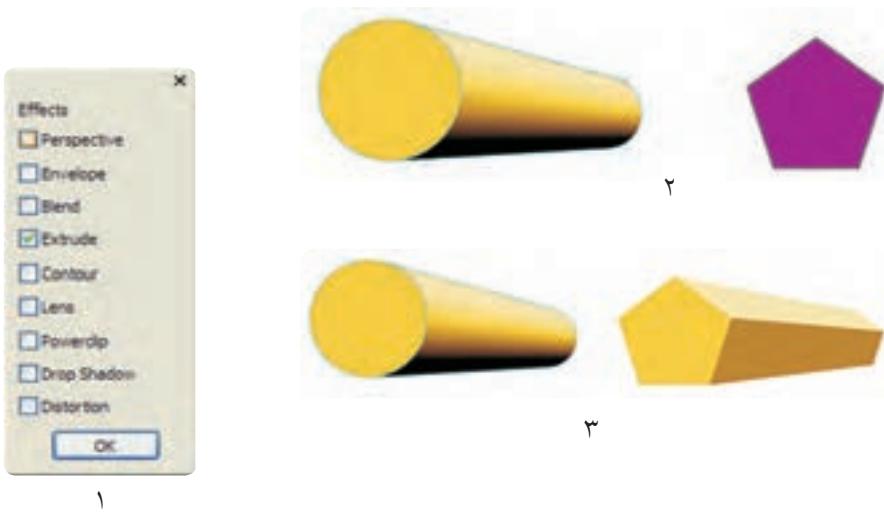
۸-۲ کپی کردن جلوه ها توسط ابزار Paint bucket و Eyedropper

توسط این دو ابزار می توانید جلوه های مختلف را بین اشیا کپی کنید. برای انجام این کار، ابزار قطره چکان را انتخاب کرده و در نوار ویژگی ها حالت Object Attributes را از کادر بازشو انتخاب کنید. در قسمت Properties سه گزینه Text، Outline و Fill که به طور پیش فرض انتخاب شده اند، وجود دارد. شما حالت پیش فرض را بپذیرید.

در قسمت Transformations، برای ایجاد تغییر می توانید گزینه های Position، Rotation و Size را انتخاب کنید.

نکته: دو قسمت Transformation و Properties برای کپی گرفتن از حالت‌هایی مانند رنگ شیء و اندازه شیء می‌باشد. اما هدف ما در اینجا کپی گرفتن از جلوه‌ها است. در کل ابزار قطره‌چکان در حالت Object Attributes، می‌تواند تمام خصوصیات یک شیء را کپی کرده و به یک شیء دیگر توسط سطل رنگ اعمال کند.

در قسمت Effects، جلوه مورد نظر را انتخاب کنید و روی دکمه OK کلیک کنید، سپس توسط ابزار قطره‌چکان روی شیئی که می‌خواهید جلوه آن را کپی کنید کلیک کنید، حال با ابزار سطل رنگ روی شیء دیگری که می‌خواهید جلوه شیء اول بر آن اعمال شود، کلیک کنید. در این حالت شیء دوم، جلوه شیء اول را به خود می‌گیرد (شکل ۸-۵۸).



شکل ۸-۵۸ استفاده از جلوه Extrude

تمرین ۶-۸: یک شیء رسم کنید و جلوه Extrude را بر آن اعمال کنید. حال با استفاده از ابزار قطره‌چکان آن را روی دو شیء دیگر کپی کنید. توجه کنید یکبار گزینه‌های Properties را غیرفعال کنید و یکبار هم گزینه Transformations را فعال کنید و نوع کپی شدن جلوه را مورد بررسی قرار دهید.

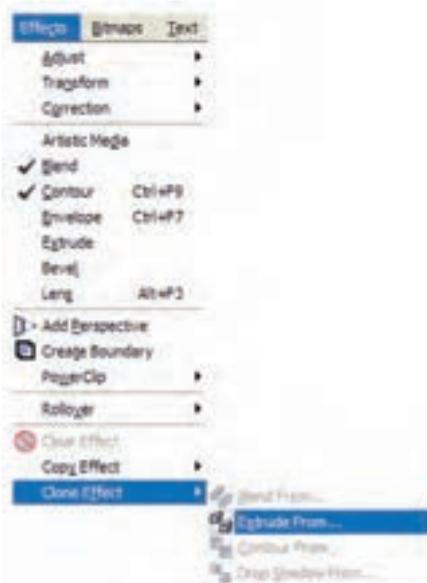
۸-۳ فرمان Clone Effect

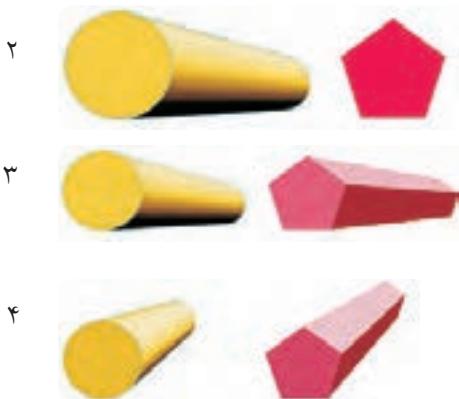
در واحدهای کار آغازین، استفاده از فرمان Clone در منوی Edit را توضیح دادیم که برای کپی و استفاده کردن از شبیه سازی بین دو شیء مورد استفاده قرار می گیرد. حال با فرمان Clone Effect می توان یک جلوه را به یک شیء دیگر اعمال کرد که با هر نوع تغییر شیء مادر، شیء دوم نیز به طور خودکار تغییر می کند.

ابتدا یک شیء رسم کنید. سپس از منوی Effect گزینه Clone Effect را انتخاب کنید و از زیر منوی باز شده، جلوه Extrude را که می خواهید شبیه سازی شود، برگزینید. اشاره گر ماوس به شکل یک فلاش سیاه رنگ ظاهر می شود. توسط ماوس روی شبیه سازی شده، Extrude را دارد، کلیک کنید. جلوه به شیء انتخاب شده اعمال می شود. حال هرگونه تغییری که در جلوه Extrude در شیء مادر ایجاد شود، به طور خودکار در شیء دوم نیز اعمال می شود (شکل ۸-۵۹).

برای حذف هر جلوه ای از یک شیء، گزینه Clear Effects از منوی Effects را انتخاب کنید؛ در این صورت جلوه موجود تغییر نام می دهد.

نکته: با توجه به کاربرد نوع جلوه بر شیء، گزینه Clear به نام جلوه موجود تغییر نام می دهد.





شکل ۸-۵۹

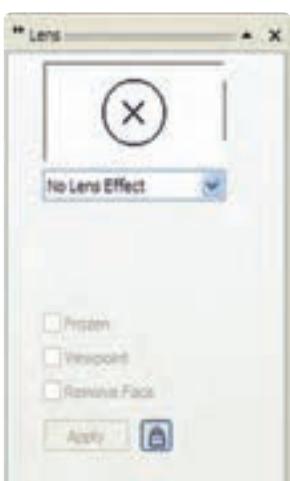
۸-۴ شناخت جلوه‌های لنز (Lens)

یکی دیگر از امکانات نرم‌افزار CorelDRAW استفاده از جلوه‌های لنز می‌باشد که به عنوان یک شی روی شی یا اشیایی دیگر قرار می‌گیرد و حالت خاص و متفاوتی را بر آنها اعمال می‌کند. توجه داشته باشید که جلوه‌های لنزها باید روی یک شی قرار گیرند تا جلوه خود را اجرا کنند و در صورتی که شی به عنوان جلوه لنز در زیر اشیای دیگر قرار گیرد، جلوه آن نمایان نمی‌شود.

شما می‌توانید هر شی را به عنوان جلوه لنز انتخاب کنید (شکل ۸-۶۰).

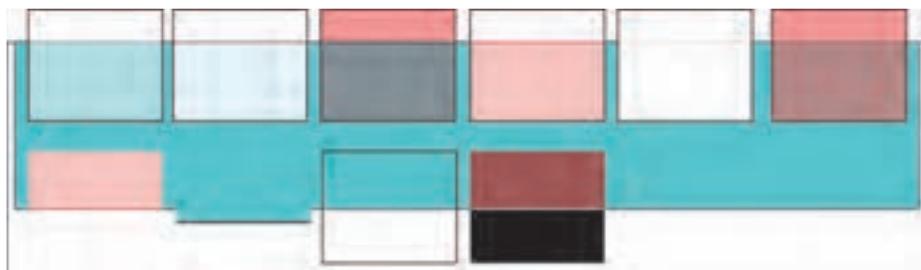
برای استفاده از جلوه لنز از منوی Effects، فرمان Lens را اجرا کنید تا پالت مربوط به آن در سمت راست محیط نرم‌افزار ظاهر شود، همچنین می‌توانید از منوی گزینه Dockers/Lens Window را انتخاب یا از کلید Alt+F3 استفاده کنید؛ در کادر بازشوی Lens گزینه No Lens Effect به طور پیش‌فرض در حالت انتخاب می‌باشد.

حال برای استفاده از لنزها، یک شی رسم کنید و از منوی شکل ۸-۶۰، لنز موردنظر را انتخاب کنید؛



شکل ۸-۶۰ پالت Lens

همان طور که مشاهده می‌کنید قادر مستطیل شکل در بالا نمایی از جلوه لنز را نمایش می‌دهد و در قسمت پایین با انتخاب گزینه‌های مختلف می‌توانید لنز مورد نظر را تنظیم و در نهایت روی دکمه Apply کلیک کنید تا جلوه لنز روی شیء اعمال شود (شکل ۸-۶۱).



شکل ۸-۶۱ نمایش حالت‌های مختلف لنز

در صورت فعال نبودن دکمه Apply روی آیکن قفل کلیک کنید تا فعال شود. حال به بررسی لنزهای موجود می‌پردازیم:

۸-۴-۱ Brighten لنز

همان طور که از نام آن پیداست، اشیایی که در زیر این لنز قرار می‌گیرند روش‌شن تر دیده می‌شوند و مؤلفه Rate میزان و شدت روش‌ستانی را مشخص می‌کند که بین ۱۰۰ تا ۱۰۰-متغیر است. مقادیر زیر صفر باعث تیره شدن اشیای زیر لنز می‌شوند و مقادیر مثبت سبب می‌شود رنگ‌های اشیای زیری، روش‌شن تر دیده شود (شکل ۸-۶۲).



شکل ۸-۶۲ استفاده از لنز Brighten

در بخش پایینی پالت Lens، برای تمام لنزهای گزینه‌های مشترکی با کاربرد یکسان قرار دارد که شامل گزینه‌های Remove Face و Frozen، Viewpoint است.

گزینه Frozen: این گزینه سبب می‌شود نمای ظاهری شئ که از داخل لنز دیده می‌شود ثابت و بدون تغییر باقی بماند و حتی با جابه‌جایی لنز تصویر داخل آن تغییر نمی‌کند.

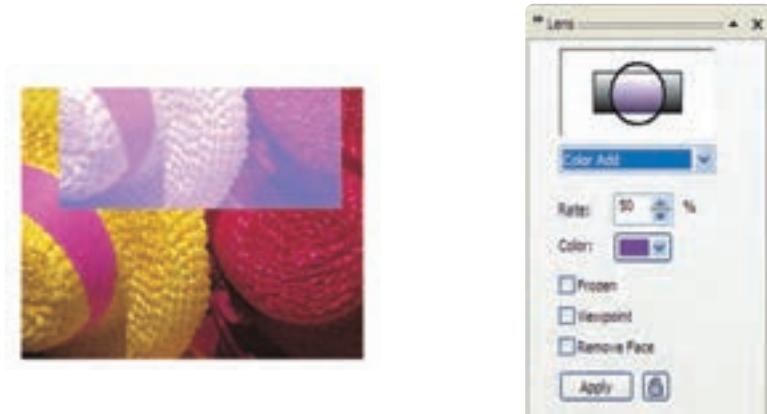
نکته: گزینه Frozen مانند گزینه Freeze در جلوه سایه عمل می‌کند و با استفاده از فرمان Ungroup می‌توان لنز اعمال شده را که به حالت گروه در می‌آید، از حالت گروه خارج کرد و به اشیای جدیدی رسید.

گزینه Viewpoint: توسط این گزینه می‌توان بخشی از شئ را به عنوان لنز در نظر گرفت پس از انتخاب آن، دکمه Edit ظاهر می‌شود. با کلیک روی این دکمه دو کادر مربوط به محورهای X و Y این کادر ظاهر می‌شود. عدد موردنظر را در این دو کادر وارد کنید، سپس روی دکمه Apply کلیک کنید. مشاهده می‌کنید که فقط بخشی از شئ که محور آن را مشخص کرده‌اید به عنوان یک لنز عمل می‌کند و بخش باقیمانده حالت جلوه لنز را ندارد.

گزینه Remove Face: با انتخاب این گزینه، جلوه لنز فقط روی شئ زیری اعمال می‌شود و بر محدوده صفحه در خارج از موضوع تأثیر نمی‌گذارد.

۴-۲ لنز Color Add

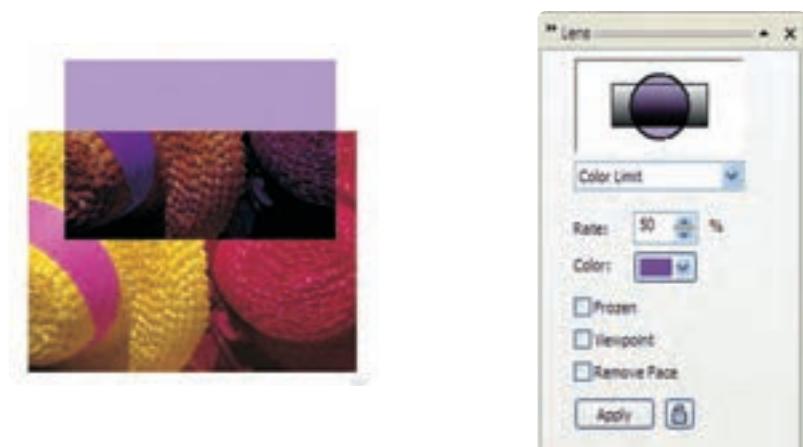
این لنز هر رنگی را با مقادیر مشخص به شئ زیری اضافه می‌کند. هر رنگ را می‌توان در مؤلفه Rate بین صفر تا ۱۰۰ درصد تنظیم کرد. مقادیر بالاتر رنگ بیشتری را به شئ اضافه می‌کند و مقدار صفر هیچ رنگی را اضافه نمی‌کند. توسط کادر بازشوی Color می‌توانید رنگ موردنظر خود را انتخاب کنید (شکل ۴-۶۳).



شکل ۸-۶۳ استفاده از لنز Color Add

۸-۴-۳ لنز Color Limit

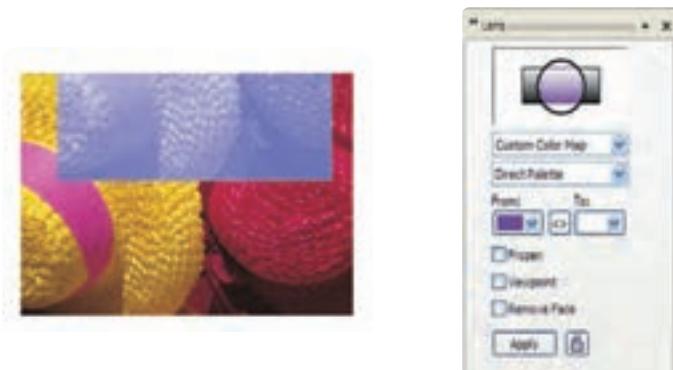
این لنز رنگ خود را با یک درصد مشخص از رنگ اشیای زیری، حذف می کند و مؤلفه Rate را می توانید بین صفر تا ۱۰۰ درصد تنظیم کنید. مقدار ۱۰۰ درصد، رنگ را به سیاهی کاهش می دهد و مقدار صفر هیچ رنگی را حذف نمی کند (شکل ۸-۶۴).



شکل ۸-۶۴ استفاده از لنز Color Limit

Custom Color Map لنز ۸-۴-۴

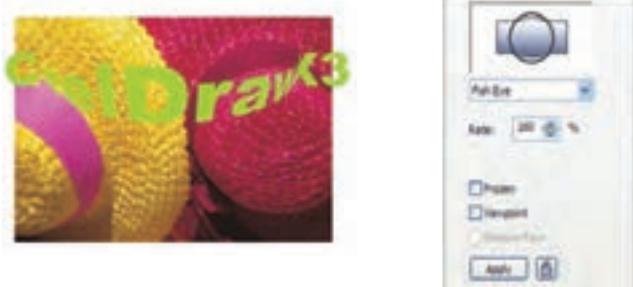
این لنز امکان تغییر رنگ‌های اشیای زیرین لنز را که در یک محدوده رنگی قرار دارند، نشان می‌دهد. رنگ‌های این توان بین دو رنگی که از کادر بازشوی From و To انتخاب می‌کنید، تغییر دهید. در منوی این لنز سه حالت Reverse Rainbow، Direct Palette و Forward Rainbow قرار دارند که در ترکیب دو رنگ تأثیر می‌گذارد (شکل ۸-۶۵).



شکل ۸-۶۵ استفاده از لنز Custom Color Map

Fish Eye لنز ۸-۴-۵

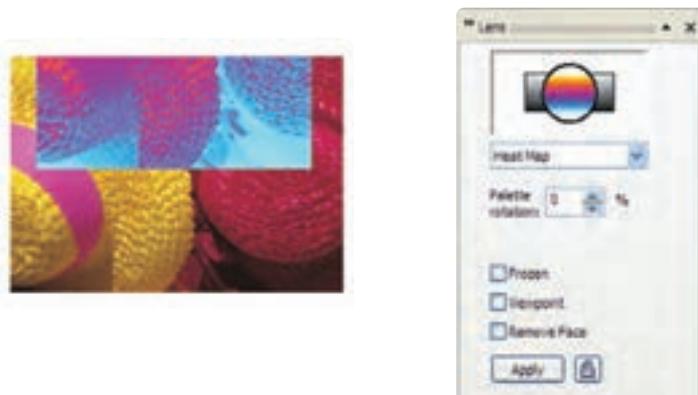
توسط لنز چشم ماهی (Fish Eye)، اشیای زیر لنز به شکل محدب یا مقعر نمایش داده می‌شود. مقادیر مثبت در کادر Rate، اشیا را محدب و مقادیر منفی اشیا را مقعر می‌کند. مؤلفه Rate بین ۱۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ قابل تنظیم می‌باشد (شکل ۸-۶۶).



شکل ۸-۶۶ استفاده از لنز Fish Eye

Heat Map لنز ۸-۴-۶

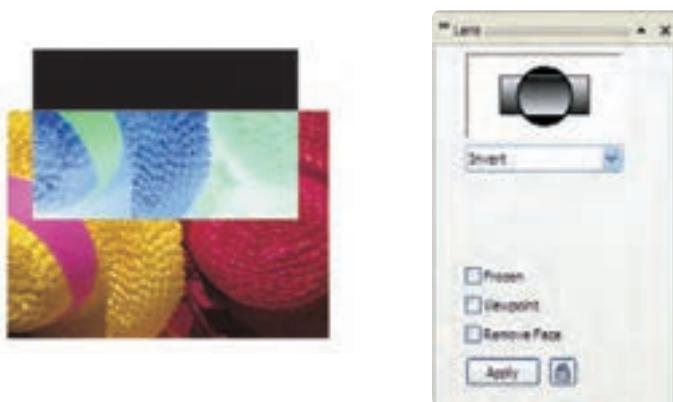
با استفاده از این لنز رنگ اشیای زیر لنز Heat Map، گرمتر به نظر می رسد. ظاهر رنگ های اشیا را که با لنز مشاهده می شوند، می توان با تغییر مقادیر Palette rotation تعییر داد (شکل ۸-۶۷).



شکل ۸-۶۷ استفاده از لنز Heat Map

Invert لنز ۸-۴-۷

با استفاده از این لنز، رنگ اشیای زیر لنز معکوس می شوند و با توجه به چرخه رنگ در مبحث رنگ شناسی، تغییر رنگ پیدا می کند به عنوان مثال رنگ سیاه به سفید، تبدیل می شود (شکل ۸-۶۸).



شکل ۸-۶۸ استفاده از لنز Invert

Magnify لنز ۸-۴-۸

این لنز باعث بزرگنمایی اشیای زیر خود می‌شود. در صد بزرگنمایی را می‌توان با استفاده از کادر Amount بین ۱ تا ۱۰۰ تنظیم کرد.

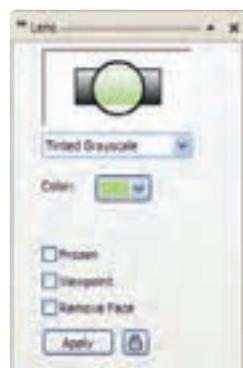
مقادیر بین ۱ تا ۱۰۰ سبب افزایش بزرگنمایی و مقادیر کمتر از یک سبب کاهش بزرگنمایی می‌شوند (شکل ۸-۶۹).



شکل ۸-۶۹ استفاده از لنز Magnify

Tinted Grayscale لنز ۸-۴-۹

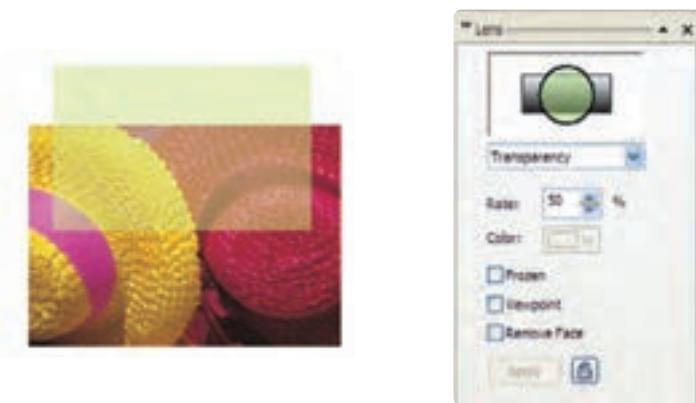
این لنز ابتدا رنگ اشیای زیری را به مقادیر مشخصی از درجات خاکستری تغییر می‌دهد. اما اهمیت آن در انتخاب رنگ از کادر بازشوی Color می‌باشد که به شیء زیری اعمال می‌شود (شکل ۸-۷۰).



شکل ۸-۷۰ استفاده از لنز Tinted Grayscale

Transparency لنز ۸-۴-۱۰

این لنز مانند یک طلق شفاف عمل می کند و اشیای زیر لنز دیده می شوند. در کادر Rate می توانید میزان شفافیت لنز را بین صفر تا ۱۰۰ درصد تنظیم کنید. با انتخاب یک رنگ از کادر بازشود Color نیز می توانید طلق شفاف خود را رنگی کنید (شکل ۸-۷۱).



شکل ۸-۷۱ استفاده از لنز Transparency

Wireframe لنز ۸-۴-۱۱

این لنز سبب می شود اشیای زیر لنز به شکل قاب سیمی دیده شوند یعنی فقط خطوط محیطی اشیا نمایش داده می شود. با استفاده از دو کادر بازشود Outline و Fill می توانید رنگ خطوط اطراف اشیا و رنگ پرکننده آنها را انتخاب کنید (شکل ۸-۷۲).



شکل ۸-۷۲ استفاده از لنز Wireframe

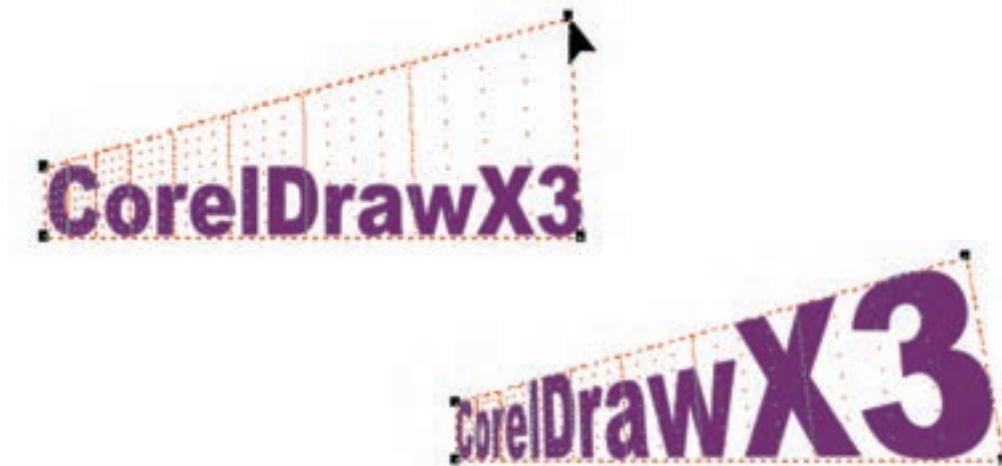
تمرین ۷-۸: نام و نام خانوادگی خود را تایپ کرده و ده حالت لنز را روی آن اعمال کنید.

۸-۵ ایجاد جلوه پرسپکتیو (Add Perspective)

هر آنچه در طبیعت می‌بینید دارای پرسپکتیو می‌باشد. برای ترسیم واقعی اشیا روی صفحه دو بعدی از علم پرسپکتیو استفاده می‌شود. در علم پرسپکتیو، اشیای نزدیکتر، بزرگ‌تر و اشیای دورتر، کوچک‌تر دیده می‌شوند و به عبارتی دارای عمق می‌شوند. اشیا به شکل مجازی در یک فضای سه بعدی نمایش داده می‌شوند (برای درک بهتر علم پرسپکتیو به کتب طراحی رشته‌های هنری مراجعه کنید).

۸-۵-۱ فرمان Perspective

ابتدا یک شیء را در حالت انتخاب قرار دهید. از منوی Effects فرمان Add Perspective را انتخاب کنید. یک قاب توری به شکل نقطه‌چین قرمز رنگ روی شیء ایجاد می‌شود که در چهار گوشه آن گره‌هایی وجود دارد. توسط ماوس می‌توانید این گره‌ها را جابه‌جا کنید. با تغییر موقعیت گره‌ها، جلوه پرسپکتیو بر شیء انتخاب شده اعمال می‌شود. از دو کلید Ctrl و Shift می‌توانید برای کنترل گره‌ها استفاده کنید (شکل ۸-۷۳).



شکل ۸-۷۳

تمرین ۸-۸: چند شیء رسم کنید و توسط فرمان Perspective، پرسپکتیو را روی آنها اعمال کنید.

PowerClip فرمان ۸-۶

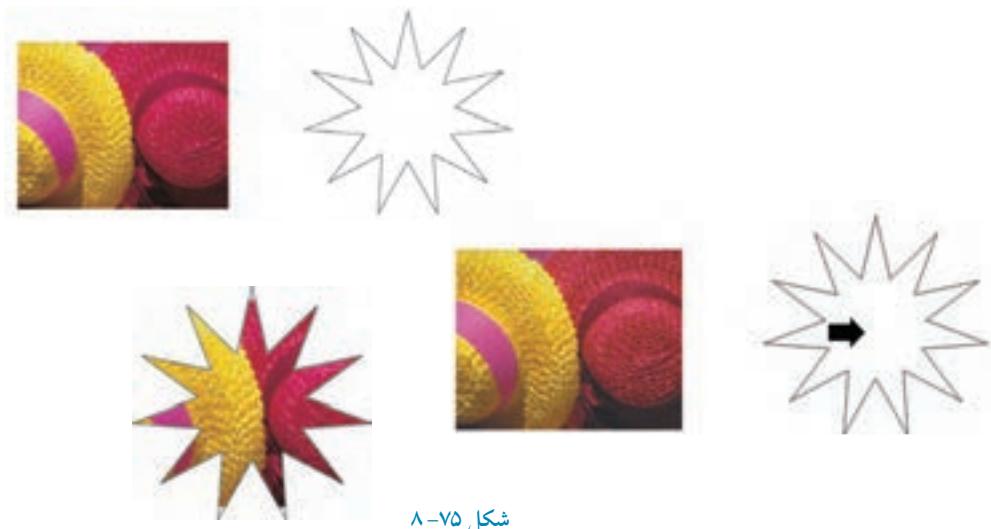
توسط این فرمان می توان شیء یا اشیا را داخل یک شیء دیگر که به عنوان یک قاب عمل می کند، قرار داد. در این حالت اشیا توسط قاب احاطه شده و خارج از محدوده قاب پنهان می شود. برای استفاده از این فرمان به روش زیر عمل کنید:

- ۱- شیء یا تصویری را که قرار است در قاب قرار گیرد، انتخاب کنید.
- ۲- حال از منوی Effects گزینه PowerClip را انتخاب کنید. از زیرمنوی باز شده گزینه Place Inside Container را انتخاب کنید (شکل ۸-۷۴). اشاره گر ماوس به شکل یک پیکان سیاه رنگ ظاهر می شود.



شکل ۸-۷۴

۳- روی شیء دیگر که به عنوان قاب در نظر گرفته اید، کلیک کنید. شیء اول داخل شیء دوم قرار می گیرد و شیء دوم به عنوان یک قاب عمل می کند (شکل ۸-۷۵).

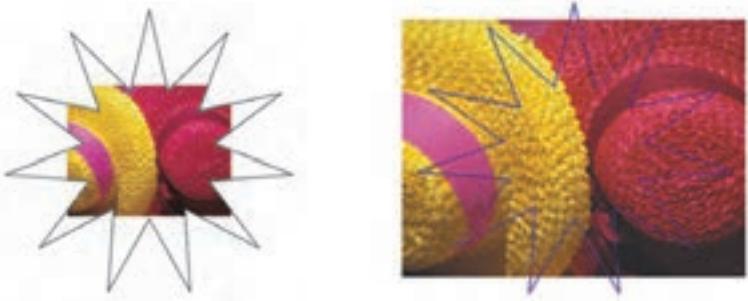


شکل ۸-۷۵

نکته: توجه داشته باشید برای انجام این مثال بهتر است شی اول بزرگ‌تر از شی دوم (قاب) باشد تا نتیجه بهتری را از انجام فرمان PowerClip مشاهده کنید.
هم‌چنین می‌توانید قاب را به راحتی توسط ابزار Shape Tool ویرایش کنید.

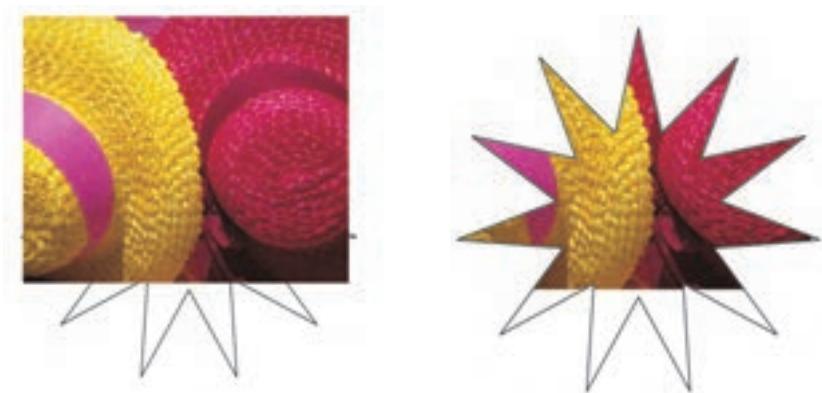
پس از اجرای فرمان PowerClip می‌توانید شی را که در قاب قرار گرفته است، ویرایش کنید؛ به عنوان مثال سایز و رنگ را تغییر دهید یا آن را جایه‌جا کنید.

شی مورد نظر را در حالت انتخاب قرار دهید و گزینه Effects/PowerClip را از مسیر Edit Contents انتخاب کنید. در این حالت، شی اول (قاب) به صورت خطی کمرنگ نمایش داده می‌شود و شی دوم در حالت اصلی خود دیده می‌شود. حال می‌توانید ویرایش مورد نظر خود را روی شی اعمال کنید و پس از انجام تغییرات لازم گزینه Finish Editing This Level را از مسیر Effects/PowerClip انتخاب کنید تا عملیات ویرایش پایان یابد. حال می‌توانید تغییرات را مشاهده کنید (شکل ۸-۷۶).



شکل ۸-۷۶

با استفاده از گزینه Extract Contents از مسیر Effects/PowerClip می توانید فرمان PowerClip اعمال شده روی شیء را لغو کنید (شکل ۸-۷۷).



شکل ۸-۷۷

واژه نامه

Blend	آمیختگی
Contour	دوره گذاری
Distortion Tool	ابزار اعوجاج
Drop Shadow	سایه گذاری
Effect	جلوه
Envelope	پوشش
Extrude	برجستگی
Fish Eye Lens	لنز تحدب و تقریر
Interactive Tools	ابزارهای محاوره‌ای
Invert Lens	لنز معکوس کردن رنگ
Magnify Lens	لنز بزرگ‌نمایی
Perspective	پرسپکتیو
Push and Pull	کشیدن و هل دادن (فشار دادن)
Tinted Grayscale Lens	لنز خاکستری
Transparency	شفافیت
Twister	پیچش
Wireframe Lens	لنز قاب سیمی
Zipper	زیپی

خلاصه مطالب

- جلوه‌ها به دو شکل ابزار و فرمان در نرم‌افزار CorelDRAW وجود دارند. مجموعه ابزارهای جلوه‌های ویژه در ابزار Interactive Tool و فرمان‌های جلوه‌ها در منوی Effect، قرار دارند.
- توسط جلوه آمیختگی (Blend) می‌توان دو یا چند شیء را طی مراحلی به هم تبدیل کرد.
- با استفاده از گزینه Path Properties می‌توانید جلوه آمیختگی بین دو شیء را روی یک مسیر قرار دهید.

- با استفاده از گزینه Detach From Path می توانید جلوه آمیختگی را از مسیر جدا کنید.
- با استفاده از جلوه Contour می توانید در اطراف یک شیء بسته یا باز به سمت بیرون یا داخل خط دور ایجاد کنید.
- جلوه اعوجاج (Distortion Tool) باعث تغییر شکل ظاهر یک شیء شده و دارای سه حالت Push and Twister و Pull, Zipper می باشد.
- توسط جلوه سایه گذاری (Drop Shadow) می توانید سایه های شفاف و همواری را به شیء اعمال کنید.
- جلوه پوشش (Envelope) براساس یک الگوی مشخص اطراف یک شیء را احاطه می کند که با جایه جایی گره های موجود روی این پوشش و تغییر شکل آن، شیء نیز تغییر شکل می یابد.
- توسط جلوه برجستگی (Extrude) اشیای دو بعدی را می توان به شکل سه بعدی تبدیل کرد و جلوه های عمق، رنگ، نور و چرخش سه بعدی را می توان بر آن اعمال کرد.
- با استفاده از جلوه شفافیت (Transparency) می توان اشیا را مانند یک طلق، شفاف کرد تا اشیایی که در زیر آن قرار می گیرند دیده شوند.
- جلوه های لنز به عنوان یک شیء، روی شیء یا اشیایی قرار گرفته و حالت خاص و متفاوتی را بر آنها اعمال می کنند.
- توسط جلوه پرسپکتیو (Perspective) اشیای نزدیک تر، بزرگ تر و اشیای دورتر کوچک تر دیده می شوند.
- توسط فرمان Power Clip می توان اشیایی را توسط یک شیء دیگر که به عنوان یک قاب عمل می کند برش داد، در اصل عمل برش انجام نمی شود فقط این اشیا توسط قاب احاطه شده و خارج از محدوده قاب پنهان می شود.

آزمون نظری

۱- برای این که شکل مستطیل، رفته رفته، به یکی تبدیل شود از کدام جلوه استفاده می‌شود؟
الف- Extrude ب- Blend ج- Transparency د- Fish Eye Lens

۲- برای جدا کردن آمیختگی از مسیر، کدام گزینه مناسب است؟
الف- Show path ب- New path ج- Detach From path د- Delete path

۳- در زمان کپی کردن آمیختگی دو شیء به شیء دیگر، شکل ماوس به چه صورتی خواهد بود؟
الف- ب- ج- د-

۴- در جلوه **Offset Inside Contour** گزینه به ترتیب برای و به کار می‌روند.
الف- دوره به سمت داخل، تعداد دوره‌ها
ب- دوره به سمت خارج شیء، فاصله دوره‌ها
ج- تعداد دوره‌ها، دوره به سمت مرکز
د- دوره به سمت داخل، فاصله دوره‌ها

۵- در کادر محاوره **Contour Acceleration**، دکمه **Contour** چه کاربردی دارد؟
الف- حذف دوره
ب- تعیین شتاب دوره
ج- تعداد دفعات تکرار دوره
د- تعیین رنگ دوره

۶- اعوجاج نرم، جزء کدام دسته از اعوجاج‌هاست؟
الف- زیپی
ب- پیچشی
ج- کششی
د- فشاری

۷- در کدام حالت نمی‌توان جلوه اعوجاج را از بین برد؟
الف- پس از تغییر مرکز اعوجاج
ب- پس از تغییر طول اعوجاج
ج- پس از تغییر زاویه پیچش
د- پس از تبدیل اعوجاج به منحنی

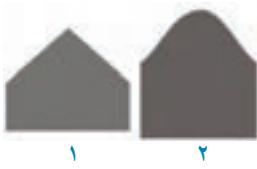
۸- دکمه لغزندۀ **Drop Shadow Feathering** در نوار ویژگی ها برای جلوه سایه چه کاربردی دارد؟

ب- تنظیم میزان کدری سایه

د- حذف سایه

الف- تنظیم فاصله سایه از شیء

ج- تنظیم میزان محبوی لبه سایه

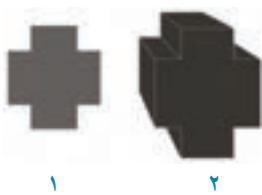


Distortion

Blend

Envelope

Extrude



۱ ۲

۹- برای تبدیل شکل ۱ به ۲ از کدام جلوه استفاده شده است؟

ب- پوشش

د- آمیختگی

الف- برجستگی

ج- سایه گذاری

۱۰- تصویر مقابل حاصل اجرای کدام فرمان است؟

Extrude

ج

Envelope

الف

Distortion

Shadow

ب

Distortion

الف

Envelope

الف

Extrude

الف

Blend

الف

Envelope

الف

Extrude

الف

۱۵- کدام لنز رنگ اشیای پشت را معکوس می کند؟

Invert د-

Wireframe ج-

Fish Eye ب-

Heat Map الف-

Contour د-

Extrude ج-

Blend ب-

Perspective الف-

۱۶- کدام یک از جلوه‌های زیر را نمی‌توان از شیء جدا کرد؟

Separate ب-

Preset د-

Break Contour Group Apart ج-

Script الف-

۱۷- در منوی **Arrange** با کدام گزینه می‌توان جلوه را از شیء جدا کرد؟
.....
استفاده می‌کنید.

Preset د-

Opacity ج-

Custom ب-

Script الف-

عبارات متناسب:

۱۹- گزینه معادل سمت راست را از ستون سمت چپ انتخاب کنید.

۱- Twister

الف- ابزار اعوجاج

۲- Detach From Path

ب- لنز معکوس کردن رنگ

۳- Distortion Tool

ج- لنز بزرگنمایی

۴- Invert Lens

د- کشیدن و هل دادن (فشار دادن)

۵- Push and Pull

ه- جدا کردن جلوه آمیختگی از مسیر

۶- Magnify Lens

۲۰- برای حذف لنز، چه فرمانی را انتخاب می‌کنید؟

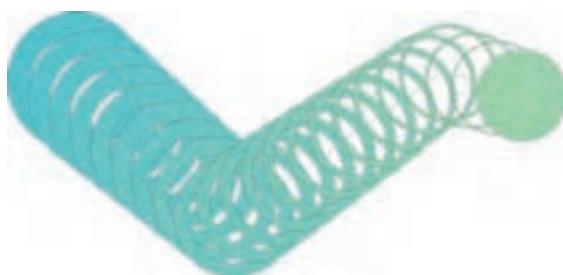
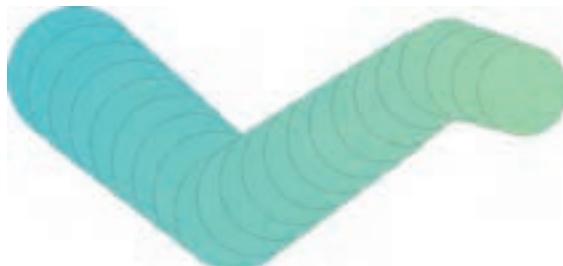
۲۱- گره‌های پوشش به چهار حالت مختلف حرکت می‌کنند، آن‌ها را نام ببرید.

۲۲- فرمان **PowerClip** را توضیح دهید؟

آزمون عملی



۱- ابتدا دو دایره و یک مسیر منحنی رسم کنید سپس توسط ابزار Blend مشابه جلوه های بعد را ایجاد کنید.



۲- با استفاده از جلوه پرسپکتیو تصویر زیر را رسم کنید.



۳- توسط ابزار Artistic Media Tool Transparency و جلوه مشابه تصویر زیر را ایجاد کنید.



۴- نام CorelDRAW را تایپ کنید، سپس توسط جلوه برجستگی (Extrude) چند نمونه سه بعدی از آن ایجاد کنید.